

Preus de subscripció

En Barcelona.	1 ^o 00 ptas. trimestre
Resto Catalunya.	1 ^o 50 » »
Resto d'Espanya.	2 ^o 00 » »
Estranger.	45 ^o 00 » l' any.

Direcció: Viladomat, 164, 4.^r, 1.^a

ADMINISTRACIONES:

BARCELONA: — Tallers, 45, 1.º
 GRACIA: — Estrella, 4, 1.º, 2.º

Preus de cada número

Número corrent.	10 centims.
Id. atrassat.	15 id.
Sucursal pera cartas y avisos: en l' Arxiu l'irich-dramàtic de don J. Gelabert, Unió, 5, 3. ^{er} , 2. ^{na} .	

Ara és la ocasió

Passa una cosa estranya ab motiu de l'incident ocorregut fa poch díes en una reunió celebrada en lo Circo Equestre d' aquesta capital.

La premsa diària se n' ha ocupat po.

Lo diari catalanista que tenia obligació de dirne alguna cosa, no ho ha fet.

Los demès diaris (salvant contadas excepcions), obligats sens dubte per compromisos de partit ó d' escola, han callat ó han parlat de 'l fet de no deixar parlar català á un orador, com qui passa per sobre brasas encensas.

Això ha donat motiu á que alguns periódichs hajin vertit una idea que no está destituida de fonament: la de que nostra premsa no 's troba á la altura de la seva missió.

Sort que alguns setmanaris han alsat la veu de la oportuna protesta.

Y entre aquets tenim la gloria de contarnos.

En la inteligencia (y que se 'ns perdoni la jactancia) de que nosaltres hem protestat pura y exclusivament de l' arbitrariedad de no deixar parlar allí l' idioma català.

No perque la reunió tingués ó dexés de tenir tal ó qual objecte.

Lo mateix havem alsat la protesta, tractantse de gent d' idees que no volem véurer prosperar, com l' hauríam fet sentir si 's tractés de qui coincidís ab nostre modo de pensar.

Tant nos té que 'l que s' ha vist cohibit en l' ús de un dret siga lliberal, com moderat, vert ó madú, intransigent ó de'ls que 's diuen lliurepensadors y no ho són gens.

Nos ha indignat la exigencia improcedent de'l senyor Manzano.

Y per mes que, en la resposta donada pe'l Sr. Gobernador a'l diputat Sr. Lostau, hi veyem una fugida que ve á sér una especie de satisfacció per l' agravi inferit a'l catalanisme, no ho creyem prou satisfactori.

Y per mes que la cessantia de dit Delegat intolerant, sembla una censura que l' Autoritat otorga a'l que va procedir malament en apuella junta, no estem encara satisfets, ni podem estarho.

L' acte aquell és un mandato que convè no 's repeteixi.

Es un mandato que podria portar quia.

Es una ofensa á Catalunya.

No hem de olvidar lo ditxo «¡foch á la quia de'l lloph!».

Perque 'l foch podria tenir fatals conseqüencias.

Y en lloch de cremar a'l llop castellá que ve á Catalunya á xuparse la sanch de las ovelles de la terra, podria deixar á aquestas dessangradas, prenentlosi l' alé y la possibilitat de que se sentís la veu de la fundada queixa.

Ovelles som los catalans: un remat formen que vol sér guiat per pastors.

Mès vol pastors que l' estimin, que 'l cuydin, que no ofeguin la seva veu, que li vulgan be, en una paraula.

Per'xó estimem á qui 'ns ensenya 'ls gloriosos recorts de épocas passadas.

Per'xó volem al's que desitjan aprofitarse de'ls adelantos moderns que s' avinguin ab las costums de la comarca.

Per'xó desitjem que en casa nostra 'l catalanisme en tot se veji y s' expressi en tot ab sa llengua natural.

Mal se compendria que tenintla en la nostra terra, y viril, enérgica, clara y distintiva, preferissim parlarne sempre un'altra.

No senyor.

Plaunos parlar castellá per sèr la llengua general de la nació espanyola de la que formen part integrant, tenintho á honra.

Mes sempre que 'ns convinga y particularment dins de la regiò, de la provincia, hem de tenir dret de fèr sentir la que 'l cor diu sense distingos, que distingo a'l cap y á la fi ès, traduhir lo llenguatge que la naturalesa 'ns ha ensenyat sense mestre de cap mena.

Convè, donchs, aclarar si 'ls catalans tenim lo dret de no obehir quant se 'ns privi de parlar públicament en catalá, siga allà 'hont siga.

Hem de saberho.

Pero aixó no se sab per medi de protestas, ni de evasivas, ni de cessantías, ni de 'l silenci.

Ni aixó ho ha de solucionar un Governador, que és Delegat de 'l Govern ó Poder Central de la mateixa manera que 'l representant que ell envia á una reunió és Delegat de la Autoritat que tè 'l propi Governador.

Hem d' anar á la font á buscar l' aygua fresca que vivifiqui la parla catalana.

¡A la font, sí!

Ara és bona ocasió.

¿No s' ha presentat públicament un conflicte?

Vejam si 'l Govern se 'n fa solidari.

Sapiguemho.

Preguntemli.

Y may millor que ara.

Ja tenim formulada la protesta procedent.

Demanem que 'l Ministre digui clá y catalá encara qu' ell catalá no siga, si aproba 'l fet, y de no aprobarlo, si donará ordre per' que may més succeixi.

Cosa que pòt ferse sense deixar en mal lloch la Autoritat de 'l Governador, ni sense la cessantía de un subaltern que no és tan culpable com sembla, si 's pensa que va obrar tal vegada ab la idea de cumplir be 'l sèu comés a'l volguer enténdrer lò que en catalá podíá passarli sense ferse'n càrrech.

¿Cóm pòt lograse nostre propòsit?

Senzillament: una exposició á 'l Poder executiu, relatant lo succehit y demanant resposta categòrica.

¿Qué no s' obtindrà, diu algún recelós?

Ja 's veurá aviat, si 's fa lo que diem.

Nosaltres som petits comparats ab sabias entitats y ab periódichs importants.

No hem de queixarnos de l' imperatiu exalropte per' anar dirigit contra un lliurepensador.

La queixa és per sèr lo manament contra un catalá.

Es Catalunya qui 's queixa de la ofensa feta á un fill sèu.

Y si aquet fill és poriodista, siga blanch ó negre, roig ó vermell, a 'ls germans d' ell tóca buscar la reparació.

Ho repetim: ara és la ocasió bona.

Iniciem, doncas, la idea de dirigir un escrit á 'l Govern, fent historia, exposant los fets, fent véurer la humiliació que contra 'ls catalans resulta y desitjant saber si en altas esferas se considera ó no que 'ls catalans som lò que tenim dret de sèr en Espanya.

La premsa diaria pòt matar dos pardals d' un sol tret.

Pòt demostrar son amor á Catalunya y probar que encara que la major part és escrita en castellá, aixó és sols una forma externa, y que té en lo cor de tots

los que la redactan, amor y veneració per Catalunya.

Si LO TEATRO CATALA siguès diari, ell ho faría.

Ara 's limita á iniciar lo que convè.

Si algú aprofita la proposició, creyem que aquesta prosperará.

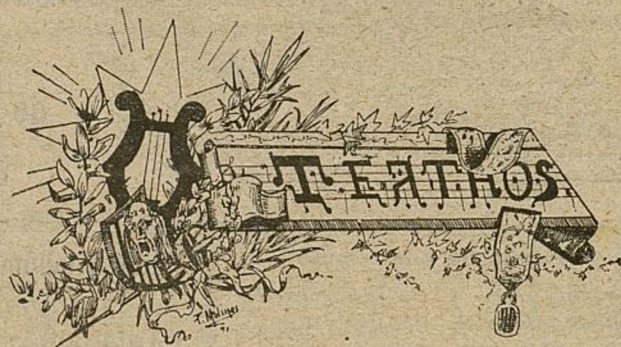
Ab lo qual sabrem si 'ls catalans tenim dret, no á dirnosho, sino á serho pe 'ls fets y per las paraulas. Veyam qui ho farà.

¿Será la nostra *vox clamanti in deserto*?

No ho voldríam: pero no 'ns atrevíam á negarho.

¡Ay! ¡Tant de bó que no ho siga!

P. DE R.

Tivoli.—La Dolores pórtta tanta concurrencia á aquest teatro, que 's contan per llenos las funciones.

L' execució cada día va millorant. Posseionats los artistas de sos papers, penetrats fins de 'ls mes petits detalls de'l personatge que representan, surt mes enquadrada, mes fixa l' idea de'l autor.

Pèra procurar descans á 'l simpátich Llátzer, senyor Simonetti, la empresa ha contractat á 'l jove tenor Sr. Varela.

Té aques novell cantor veu ben timbrada, extensa y potent, y la domina ab acert.

Quant emiteixi las notas agudas sense pòr, ab seguritat y valentía, sentirá 'ls aplausos de'l públich que l' animarán en sa carrera.

Res direm de'l Sr. Alcántara en lo desempeñyo de Llátzer. ¡Que descansi!—A. DE LA F.

Novedats.—Poch de son nom nos dóna aquest teatro. La companyia s' entreté en ressacitar obras ja conegudas de nostre públich.

L' execució, encarregada a'ls principals artistas de la companyia, surt perfecta.

Dimecres tingué lloch la primera representació en aquesta temporada, de la ópera *Le campane de Corneville* que obtingué nutrits aplausos y en qual execució se 'n portaren la palma las Sras. Pasquali y Marchetti y 'l Sr. Marchetti.

Granvia.—L' anunci de l' estreno de *Diez-palacios en globo*, efectuat l' últim dissapte, fón un reclam per que 'l teatro s' omplís de concurrencia desitjosa de veurer una obra de mes ó menos espectacular.

Mes que inspirada en una novela de Julio Verne, creyem que l' autor no ha passat mes enllá de dos ó tres capítuls, puig que l' obra s' acaba quant sembla comensin las aventuras de *Diez-palacios*, nom que porta 'l protagonista, y que fa mes llamatiu lo titol de la producció.

Creym que d' haver sigut presentada ab lo degut espectacle hi hauría obra per' días, ja que l' aactor senyor Zaldívar demostra en ella condicions pera 'l género.

La música, deguda á 'l Sr. Isaura, hi está apropiada y és de molta instrumentació, haventse demanat la repetició d' alguns números. ¡Llástima de retalls coneguts enganxats que s' hi troban! Lo públich demaná a'l final a'ls autors.

Lo desempenyo bo y sobressurtint la Sras. Cubas, Rovira y 'l Sr. Las Santas (M).—A.

Jardín Español.—Cada día és mes aplaudida en aquest teatre, la sarsuela de Juliá Romea, *La hija del barba*, de qual obra ja 'n fèrem elogis á l'estrenarse en nostre teatre Principal la temporada passada.

Tambè és molt aplaudida, per lo ben desempenyada, per part d' alguns actors, la sarsueleta *La maravella*, de Aulés.

Se preparan nous estrenos (considerant que 'ls estrenos no son vells).—Jo.

LA MANDRA

(Poesia premiada ab un primer accésit en lo Certamen de «L' AURENETA» celebrat á Barcelona lo dia 29 de Juny últim y llegida per son autor en la festa que celebrá l' aplaudida societat coral «LA JUVENTUD GRACIENSE» la tarde del 25 d' Agost passat.

LEMA: PERO...

Per més que 'l dirho—molt gréu me sab,
(puig á fé 'm dona—fort mal de cap),
ab calma y nyonya—contaré aquí
lò que la mandra—me fa sofrí.
De bons oficis—jo molts n' he après;
mes per desgracia—no sè fèr res,
puig 'sent un jove—digne y decent,
que per apèndrer—tinch molt talent,
segut' un ofici—may he lograt
perque la mandra...—m' ho tè privat.

Visch ab un oncle—nascut á Vich,
que venent oli—va fèrse rich:
tè una masia—qu' és un tresor
y una olla plena—de doblas d' or.
Quant ell se morí—algo tindrè;
peró 'm diu dropo—quant li vè be.
Tambè sól dirme—ganso, poch viu,
y si s' enfada—gandul me diu.
Jo prou voldria—lluny d' ell fugir;
mes per la mandra...—tinch de sofrir!

A casa l' oncle—tambè jo 't tochl
lo menjá 'm donan—calent com foch;
pro ab tanta calma—sempre he menjat
que, puch jurarho—may m' he cremat.
Y com que 'm menjo—lo plat primer
quant l' oncle 's menja—ja lo darrer,
pèra lliurarme—d' algun treball,
ell ab llestesa—se 'm menja 'l tall
y si 'm descuydo—se 'm beu lo vi;
mes per la mandra...—res li puch di'

Per mes que 'm trobi—de són rendit,
may puch ficarme—depressa á 'l llit;
puig per poguerme—trèure 'ls mitjons
y descordarme—alguns botons,
jo necessito—sempre, per cert,
una hora justa—y un quart complert.
Per 'xo quant glassa—joh trista sort!
á 'l llit me fco—mès fret que un mort.
Y aixó á mi 'm passa—tal com he dit
perque la mandra...—me tè rendit!

Llegint be l' obra—d' un bon autor,
escrita ab gracia,—gust y primor,
jo sè que un home—mòlt s' instrueix,
se moralisa—y 's diverteix.
Sè que un periòdich,—serio ó festiu,
si és bo, á 'l mès tonto—fa tornor viu.
Saben de sobras—lò que ara dich
sens sofrir pena,—dany, ni fatich,
jo prou voldria—llegí un ratet;
pero la mandra...—¡no m' ho permet!

De noyas ròssas—com blat segat,
catorze ó quinze—jo n' he fletxat.
Y de morenas—¡me caso ab mil
á mes de trenta—n' he fet pati'.
Pero deixantme—trist y aturrit,
com d' una peste—de mi han fugit.
Y 'm deixam totas—sens llensá un ¡ay!
perque no 'm veuen—treballar may.
Jo prou voldria—ben casat sèr;
mes per lo mondra...—¡me veig solter!

A llunyas terras—tinch uns parents,
quo no són pobres,—ni són dolents.
Y si una carta—m' han enviat,
sabent d' escriure,—no he contestat.
Fora d' Espanya—tinch un amich,
que mòlt m' estima—y és bastant rich.
D' ell ja de cartas—n' he rebut tres;
pero jo encara—no li he escrit res.
Jo á tots voldria—prest contestar;
mes per la mandra...—¡no ho puch lograr!

Per' acabarme—de fèr pati',
totas las moscas—venen á mí;
puig com que 'm raca—fins l' alsá un bras,
poden picarme—lo cap de' l nàs
y ab gust fíblarme—la fina pell
de las aurellas—y de' l clatell.
Tambè las pussas,—ab afició
sobre mèu tenen—punt de reunió
y 'm veig ja casi—per ellas prèr;
pro per lo mandra...—¡no 'ls puch fèr res!

Pesat seria—si hagués de dir
tot quant la mandra—me fa sofrir.
Ella 'm cáu sobre—com feixuch pés.
Per ella 'm canso—de no fèr res.
Per ella 'm trobo—mitj ensopit
y m' estaria—sempre en lo llit.
Si jo agafaba—lo mal mès fort,
per fi, 'm veuria—curat ó mort;
¡pero ab la mandra—tinch un mal grá...
que 'l millor metje—no 'l pót curar!

FRANCISCO LLENAS

SISÉ CERTAMEN LITERARI DE OLOT

FALLO DE' L JURAT

- Flor Natural.—Núm. 81. MODERNISME. L. *Profanació*.
Premi de' l «Centre».—84. LO GUERRER DE TORTOSA. L.
Amor y heroisme.
Premi de' l Dr. Ferrés.—30. LO MELLOR DE OLOT. L.
¡Fassa Déu que ho endevini!
Premi de D. Marián Bassols.—133. LOS CATALANS A
TETUÁN. L. *Caliu*.—Accésit.—138. LA BATALLA DE TE-
TUÁN. L. *¡Viva Déu!* etc.
Premi de la familia de D. Joaquím Vayreda.—85. LO
DIE GRAN. L. *Celi et inferi* etc.
Premi de D. Joseph Berga.—147. RONDALLA. L. *Re-
corts*.
Premi de D. Miquel Blay.—80. LO POBLE CATALA. L.
Patria.—Accésit.—75. ABANDONATS. L. *¡Malehida la
guerra!*
Premi de D. Laureá Barrau.—130. A LA BONA MEMORIA
DE D. JOAQUÍM VAYREDA. L. *La Patria vive en sus hi-
jos* etc.
Premi de D. Menció Domenge.—79. AMOROSA. L. *La
Primavera t' ompli de dons*.

Premi de D. Celestí Devesa.—77. MEDITACIÓ PÓSTUMA. L. *Vanitas vanitatum*.—Accéssit.—39. BALADA. L. *Pirinenca*.

Premi de D. Joseph Berga (fill).—142. LA DOLORS.

Premi de «El Arte Cristiano».—143. ENAMOADA. L. *Idili*.—Accéssit.—108. A MON DEU. L. *Venite ad mé*.

Premi d' uns joves de la *creme*.—95. RECEPTA PER ARREPLEGAR PUBILLES. L. *Qui d' un tret etz*.

Premi d' uns joves catalanistas.—144. ¡VISCA SAN BALDIRI!

Premi de la Junta organitzadora.—98. LO VIATJE DE NÚVIS. L. *¡Que Déu nos il·luminí!*

FALLO

de'l Jurat del V certamen literari y humoristich
de LA SEBA

Premi I.—EPÍSTOLA: Lema, *Amor llaminé*.
Accéssit primer.—LOS CINCH SEBALLOTS: L. *¡Quina trepal!*

Accéssit segon.—UN TIPO: L. *Com molts n' hi ha*.

Premi II.—LAS PENAS DE'L SOLTER: L. *Vull dona*.

Accéssit, PLANYS DE'L SOLTER: L. *M' hi casaba, vos ho juro*.

Premi III.—(No s' adjudica).

Accéssit, LA PRESA DE GRACIA.

Premi IV.—LO QUE DIU LA SEBA: L. *Ohiula*.

Accéssit, LA SEBA: L. *Gloria*.

Premi V.—(No s' adjudica).

Premi VI.—MITJ EN SERIO MITJ EN BROMA: L. *Pobrets y alegrets*.

Accéssit, HUMORADAS: L. *De la meua cullita*.

Premi VII.—(No s' adjudica).

Premi VIII.—VENJANSA DE'L CENTURIÓ: L. *Qui la fa la paga*.

Accéssit primer.—UNA TUNYINA CRIDA VENJANSA.

Accéssit segon.—¡QUIN DESENGANY! L. *¡Carbassejat!*

Premi IX.—EN XANXES: L. *En lo mon no hay mejor vida*.

Accéssit primer.—SOLICITUT DEMANANT INGRESSAR EN LO CUEBPO.

Accéssit segon.—A UNA RASPA: L. *Declaració*.

Premi X.—LO MODERNISME: L. *Seba mes que seba*.

Premi XI.—CONCELLS A LAS DONAS: L. *Dijo el sabio Salomón*.

Accéssit, CONCELLS A LAS NOYAS, DONAS Y DONETAS.

Premi XII.—LA REALIDAD: L. *Llana*.

Accéssit.—EN RESPONDA: L. *Realidad*.

Premi XIII.—(No s' adjudica).

Premi extraordinari.—ACONTEIXEMENT TEATRAL.

Accéssit, GUERRERESCA: L. *Los muertos que, etz*.

CARTA DE AMOR

A una vehina

Ja que 'l amor me domina
y no 's pòt juga' ab l' amor,
no puch de menos, vehina,
de dirli ¡ay! que 'm fascina
de 'ls seus ulls lo resplandor.

No li admirí la tal nova
surtida de'l fons d' un cor:
de quant dich puch darne proba,
puig cregui que sòch un jove
ben digne de 'l seu amor.

Jo sòch un noy elegant;
tinch modos com lo primer;
per viurer vaig treballant
y quant a mi 'm sobra *argent*....
cregui'm no 'm falta dinè.

No tinch vicis ni companys;
gasto vida regalada.
Una cosa 'm treu d' afanys
per poguè viurer molts anys,
y és... que 'l fumar no m' agrada.

Descendeixo de familia
noble, puch usar lo *de*:
no 'l gasto jo; pro si vè
'l cas, y si és que 's concilia
nostre amor, ja l' usaré.

No sòch dropo ni bergant;
la meua boca may ment;
lo meu lema és sempre avant!
pro tinch una falta gran...
que sòch un poeta... dolent.

Si ma idea peregrina
un jorn puguès realisar,
jo ja li juro, vehina,
que la dona mes divina
fòra vostè, a no duptar.

Si, vehineta; mesquina
no vulgui se' ab mon amor;
correspongui'm per favor,
enmaridemnos, vehina,
¡arreplegui'm... que sòch orl

Nota bene: Si és casada,
no ho prengui ab cap intenció;
torní'm la carta *tancada*.
y no 'm fassi altra vegada
signos desde 'l seu balcó.

SALVADOR BONAVIA

EXPOSICIÓ HUMORÍSTICA DE BELLAS ARTS EN LO NIU GUERRER

Es una proba de que entre 'ls pintors y escultors regna 'l bon humor, lo fet d' haverse reunit en lo local que tèn en lo carrer Ample, 'l «Niu Guerrer» 119 obras de pintura y 34 d' escultura, en la major part de las que se hi transparenta ó s' hi véu sense transparencia, ja una idea satírica, ja la nota xispejant, ja la satírica-epigramática, etz., etz.

Baix aquest punt de vista 'ls artistes han correspost a la veu de la societat guerrera, y això ha permès organitzar en aquelles salas una exposició qu' és visitada y que en general mereix elogis de'ls que allí acudeixen desde las 9 a las 11 de'l vespre.

Sembla una romeria, perque la concurrencia és numerosa y ha d' esperar tanta molts vegades.

Allí hi ha quadros que fan venir la rialla a'ls llavis, altres que denotan en sos autors molta picardia y bon gust satíric, alguns que no están desprovistos de mèrit, altres que tenen massa intenció, y bastants qual contemplança agrada. No hi faltan esculturas y grupos, com lo de'l núm. 2, que du per lema:

*arri, arri, porta 'l feix
que demà és dia de peix,*

que tenen molta intenció, ó com lo núm. 7, referent a la República, que diu:

Per ara està magreta,

ni com lo senyalat ab lo núm. 11 (*Tentacions de'n Saldo-ni*), qu' és ben pensat y picaresch, ni per tí altres molts com lo firmat per Carbassó que no té pas lo cap de *carbassa*, ó 'l de'l núm. 15 (*Orient y Occident*).

Y si a això hi afejem que la colocació és ben distribuïda y que 'l Director de las instalacions ha patentat tant ó mes gust que 'ls expositors, no és estrany que allí s' hi passin dos horas agradablement, sobre tot los que sols hi van per passatemps.

Pero nosaltres, que considerem que tota manifestació artística, siga ó no de caràcter seriós, ha de deixar algun profit moral, hauríam desitjat poguer tributar alabansas sens treva a la de que parlem. ¿Podem ferho en absolut? No, y ho sentim.

Hi ha dos coses que 'ns ho privan: una, l' haver convertit en explotació industrial una cosa que 's deixa visitar per medi de tarjetes de convit—puig explotació y no altra cosa és no deixar entrar en lo reservat sense haver pagat una cuota,—y l' altra la poca escrupulositat en la admissió de las obras, especialment las esculturas, ahont

n'hi ha alguna que, per son significat, és irreverent y una d'elles de tan mal género, de perversitat tan gran, de falta de sentiments y respecte á la gran majoria de visitants, que lò que en ella s'hi véu seria menjar digne sols de qui ha concebut ls desventurada idea que allí's manifesta.

No volem obrir los ulls á qui 'ls tinga tancats; pero protestem de que s'hagi exhibit lo treball brut y fins potsé justiciable á que 'ns referim; treball que realment mereixeria cástich si tingués (que això no ho sabem) la intenció que no falta qui ha trobat que pòt haverhi.

Estem segurs que 'l Sr. Director de la Exposició comprendrà ahont dirijim la censura, y esperem que farà retirar lo que és causa de produhirla.

Si no 'ns entén (¿á què sí?) li direm *sotto voce*, y si ho fa retirar, contribuirá a'l brill de una exposició que ha excitar la atenció de molts families.

*
* *

Vola, papellona, vola,
demunt de la gaya flor
per xuclarne la mel dolsa
qu'ella enclou.

Canta, tendra aucella, canta
dins l'espessura de 'l bosc
mentres lo niuhet fabricas
sens estorb.

Grónxa't, branquelada, grónxa't
á l'impuls de l'yre ab goig,
movent fressa, enjogassada
nit y jorn.

¡Plora, cor, si, prompte plora
veyent que tas il·lusions
s'han dissipat com la clara
llum de 'l sol.

ERRAT.

CORRESPONSAL DE VIATJE

Desde Huesca.—La compañía que dirige el primer actor D. Emilio Martínez y de la cual forman parte la aplaudida primera actriz D.ª Elisa Garrigós y los actores señores Roig, Perelló, Avilés y otros, ha dado en este teatro Principal doce funciones con buen éxito.

Las obras más aplaudidas han sido *La Dolores*, *Miel de Alcarria*, *El Difunto Toupinel* y *Zaragüeta*.

Dicha compañía ha pasado á Barbastro en donde los periódicos alaban mucho el conjunto artístico que ofrece, siendo digno de especial mención el galán joven señor Sánchez Pozo, quien por su justa dicción y elegancia, se hace aplaudir en cuantos papeles á él están encomendados.

La tiple Sra. D.ª Amalia Alonso, también obtiene justificados aplausos en los finales de zarzuela que, aunque de verso, ejecuta la compañía que nos ocupa.

De Barbastro pasará á dar un corto número de funciones al teatro Principal de Calatayud durante las fiestas.

* *

En este de Huesca, el pasado domingo hizo su debut en la plaza de toros, la compañía gimnástica del aeronauta Milá, compañía que dejó mucho que desear por su pobre presentación y su escaso repertorio.

La ascensión del globo *Ciudad de Cádiz* llevada á efecto felizmente, fué el número más saliente del programa.

* *

Los baños de Panticosa ya finalizan su temporada: muchas son las familias que dejan el Pirineo y regresan á sus hogares. El tren de Jaca á Tardienta da buena cuenta de bañistas que efectúan el viaje de regreso.

Por algunas personas amigas que se han detenido en Huesca, sabemos que este año los citados baños de Panticosa no han tenido la duradera animación de otras temporadas, siendo de creer que la tendencia que han tenido las principales familias de visitar San Sebastián,

ha sido causa de cierta falta de bañistas y veraniegos en muchos puntos propios de temporada.

En Huesca ya se empieza á hablar de las próximas fiestas del Pilar en Zaragoza, fiestas que, como es sabido son el alma de todo Aragón.

Hasta otra que escribiré de Jaca ó á más tardar de Zaragoza.

LUIS MILLA.

FIRMEZA EN AMOR

(SONETO)

Tendióme por tu mal traidoras redes
Cupido engañador, y el alma mía
rindiendo á tu hermosura idolatría
conquistóse el amor que me concedes.

Mas ¡ay triste de mí! ¡pobre Mercedes!
tu desdicha al amarte no quería,
y, no obstante, mi amor es tu agonía
y solo en pago maldecirme puedes.

Pero tu no lo harás: igual que el lirio,
lo troncha el vendabal con furia insana
y escampa mas perfume en su martirio,

de mi ardiente querer estando ufana,
el incendio de amor en tu alma crece
cuanto mas por mi amor tu alma padece.

J. M. DURAN.

Vilanova y Geltrú, 4 de Setembre.

A la representació de'l drama *Carlos II el Hechizado*, assistí numerosa concurrencia la tarde de'l diumenje en lo Tivoli: va obtenir bon desempenyo; foren aplaudits ab entusiasme 'ls artistas.

En la de *La mona*, s'aplaudí á tots los que hi prengueren part, principalment á la nena Daroqui.

A la nit, á benefici de la actriu de carácter D.ª Dolores Muntal, se posá *La hostalera de la Vall*, desempenyant lo paper de *Ramona* y 'l de *Marquesa* las senyoras Ferrer y Muntal.

Agradaren molts escenas per la propietat ab que foren desempenyadas, particularment las últimas de'l primer y segon acte. A'l final de la obra foren cridats los actors á'l escenari, presentantse 'ls regalos á la Beneficiada. Aquets consistían en un magnífich bano, un rellotje d'or, regalo de D. Joan Torrents y un rich vestit de seda, regalo de la esposa de dit senyor.

La pessa *La sala de rébrer*, deixá contenta á la concurrencia y s'hi distingí la Sra. Muntal.

Segons noticias, diumenje será 'l despido de la compañía.—LO CORRESPONSAL.

Mataró, 2 de Setembre.

Sr. Director: La revista de lo setmana és la següent: dissapte passat lo que havia dit de «La Nova Constança» ó siga *D. Juan de Serrallonga*, que no se'n van desdir. Semblaba que sigués mes ben representada que diumenje en Euterpe. Sembla que sigués reensajada ó presa ab gust, basta que 'ls socios la havían demanat; (pero no aquell dissapte sino avans ¡ey, enteremnos!)

Ahí diumenje en lo teatro Euterpe's representá 'l drama *La Abadía de Castro*. Bastant be 'ls Srs. Virgili, Serrallonga, Guitart y Odena, que ab los demés siguéren aplaudits. Per sèr obra llarga no hi va haver fi de festa,

Es una llástima, perquè en molts fins de festa 'l senyor Odena 'ns fa passar molt bons ratos per las qualitats y simpatías que té!—E. R.

Manresa 3 de Setembre.

Apresiasi Director: La festas en general han sigut aquest any mes animadas y lluhidas que 'ls anteriors: tots los espectacles s' han vist concorreguts.

Las óperas *Roberto il Diavolo* y *Dinorah*, representadas en lo teatro de'l Conservatori, han tingut éxit. En la primera 's distingí 'l Sr. Roure: 'ls demés artistes cumpliren.

Tinch de fèr menció especial de *Dinorah*, que obtingué una execució perfecta. En ella sobressurtí en gran la reputada y simpática tiple Sra. Wermez que obtingué un triump. En la *berseuse* de 'l primer acte s' iniciá la ovari, convertintse en frenéticos aplausos després de 'l *walz de la sombra*, cantat per 'la notable artista d' una manera irreprotxable.

Lo barítono Sr. Romeu fou digne company d' aquella *Dinorah*, alcansant forts aplaudiments en 'l acte ters.

Lo tenor Sr. Oliver y las Srtas. Filibert y Alberty, es tiguieren be en sas respectivas partícels.

Lo mestre Sr. Subeyas prou té 'l ópera pe'l cap de'ls dits: no es estrany que per coneixerla y ab la séva inteligencia, logrés fèr fèr á la orquesta primors d' execució y que s' aplaudís ja desde la sinfonia.—A X.

Poesia improvisada en la cuberta de'l barco carboner «Osiris», en l' hora de esmorsar.

¡Ay, nineta boniqueta!
¡que n' és bella la floreta
ab que adornas lo cap teul
¡Si sabessis joh reyneta
de'l palau de l' amor meul

quant mon pobre cor suspira;
quant mon pensament delira
per tenir aqueixa flor
qu' és la principal guspira
de'l volcá de'l meu amor!

¡Si sabessis, nit y dia
quant ma pobre fantasia
bull, en ella sols pensant...
de mon cel oh estrella mia
¡com cap mes pura y brillant!

¡Ay! si veurer tu poguessis
joh ángel meu! Si compreguessis
algun jorn tan bell desitj,
y, donantmela ajuntessis
lo meu cor partit pe'l mitj...

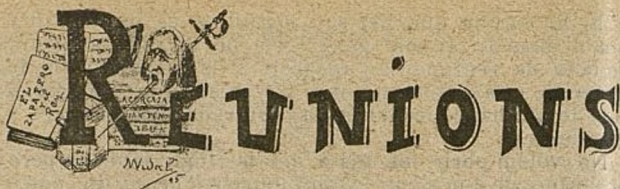
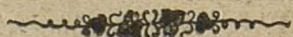
Qu' és l' amor dalla traydora,
per' qui la reyna y senyora
del seu cor si l' am no sap
¡pobre ser que débil plora
temint aytal dupte a'l pap!

Joveneta boniqueta,
com la neu blanca joh nineta
que 'l cor meu t' has emportat!
la de la vista blauheta
com un cel pur y estrellat,

pus ets bálsam de la llaga
que aquet foch que may s' apaga
vá fe' un dia en lo cor meu,
si no 'm vols, ta cara amaga;
no t' acostis, no per Dèu!

Mes si acás amoroseta,
vóls donarme ta floreta
y també ab ella 'l teu cor,
dóna'm dolsa rialleta
fent ditiós lo meu amor.

JOAN VILA Y GASPÀR

CENTRO ARTÍSTICO RECREATIVO. — Lluhida y no escassa fou la concurrencia que 'l diumenje passat ocupaba la platea de la favorescuda Societat que ab lo títul d' «Olimpia», actua en aquet espayós local.

Sentim no poder fer una ressenya extensa de las obras que foren executadas, ja que l' ha averhi anat tart fou la causa que sols poguéssim apreciar l' acertat desempenyo de la divertida sarsuela de D. Joseph M. Pous, titulada *Quinta en venta*, y 'l de la no menos distreta *Lo marqués del Pimentón*, en la que 'l jove Sr. Marqués, en lo paper de criat feu las delicias de'l públich.

Merescut foren los aplausos que aquest va tributarli, com aixís ho foren los tributats á la senyoreta que ab tant de *chich* feu lo paper de criada.—P. X.

CASSINO ARTESÀ (Gracia).—Devant d' una escullida concurrencia 's posá en escena 'diumenje passat lo drama *Espinas de una flor!* baix l' entesa direcció de don Josepa Jané, qui va estar molt acertat en lo desempenyo de'l paper de *Diego*, essent ben secundat per las demés parts, en especial per la dama Sra. Rodés y la dama jove Srta. Esplugas, qui ademés d' una bona figura, té un magnífich modo de dir. Lo jove que feu de *Carlos*, bastant be; pero li aconsellem que un' altra vegada 's pinti millor.—H.

ORFEÓ CATALÁ.—Ab lo mes gran entusiasme, lo dilluns próxim passat va celebrarse la festa musical que en obsequi á la «Capella Russa» 's tenia preparada en aquesta Societat.

Lo saló estaba convenientment adornat ab banderas y demés objectes alusius á l' acte.

Lo coro de l' «Orfeó» va inaugurar la vetllada, ab l' Himne Nacional Rus, que fou aplaudit estrepitosament.

Seguiren varias cançons catalanas, dirigides per l' intelligent mestre Millet; entre las quals recordém: *De bon matí*, *La fladora*, *La Pastoreta*, *Los tres tambors*, *Lo somni d' una verje* y *La Brega*, totas cantades ab molta armonia.

Acabada la missió de'ls coristas catalans, los russos, varen ser obsequiats ab un refresch.

La segona part de'l programa, fou executada per la «Capella Russa» recreantnos ab *L' onatje de'l Volga*, *Los remayres de'l Volga* y tres ó quatre cançons populars, cantadas ab tal finura y acert, que 's teren mereixedors d' una ovació delirant.

Acabada la vetllada, mentre anaban desfilant los coristas russos, lo coro de l' «Orfeó» en senyal de despedida, va entonar l' Himne Nacional Rus, que fou rebut ab varios ¡vivas! y atronadors aplausos.—

LA NUEVA LIRA.—Vist l' éxit de *El gran Galeoto*, la Junta va disposar repetir la representació, y la segona va sèr tambe molt aplaudida, fentse dignes de'ls aplausos que se 'ls tributaren las Sras. Roig y Bolea y 'ls Srs. Mestres, Ponsa, Puig, Fábregas y Rovirosa. Los dos primers en *Ernesto* y *Julian*, varen lluhirse.

Era ple de gom á gom.—P.

Avuy publiquem las cubertas de la comedia *Colls y punys*, y dissapte continuarem en lo folletí la publicació de la bonica sarsuela *La guardiola* sense enterrómpre la mes.

—La temporada de'l teatro Romea comensará, segons noticias, lo dia 21 de'l corrent. La funció inaugural será dedicada á la memoria de l' inolvidable Frederich Soler

que tants triomfos havia obtingut ab sos estrenos en las taulas de l'esmentat teatro.

La Sra. Juani debutará probablement ab lo drama *La bruixa*.

La direcció artística está confiada á nostre bon amich lo jove y aplaudit autor D. Ernest Soler de las Casas.

—La temporada catalana de Novedats no comensará fins á primers d' Octubre. Sembla que 's presentarán alguns espectacles.

—Demá diumenjé en lo teatro de'l Cassino Artesá, de Gracia, donará la funció de benefici la dama Srta Pura Amigó, hiventse escullit lo drama *Batalla de Reynas*, de'l insigne Frederich Soler.

Aqueixa circumstancia y las simpatías de la Beneficencia, fan esperar un plé.

—S' ha inaugurat en lo teatro de l' Olimpo una societat recreativa que 's titula *Frederich Soler*. Nos agrada; pero no aproblem que comensessin ab un ball. ¿No podían primer tributar homenatge á la memoria de tan fecundo poeta?

—Demá donará sa primera funció teatral la naixent societat *Tertulia familiar*, desempenyanta la secció dramática que dirigeix D. Benet Barba. S' ha escullit lo drama *La Aldea de S. Lorenzo*, desempenyant la part de *Simón* lo citat director, secondat pe'l quadro d' aficionados. Los papers de *Sofia* y de *Genoveva* s' han confiat á las aplaudidas actrius D.ª Rosario Ariamonte y senyoreta D.ª Carme Roig.

Per pessa 's representará *La casa de campo*.

—Hem rebut tres periódichs nous que honran nostra Redacció. L' un és *La Trompeta*, de Llagostera, y l' altre *La Linterna*, de Lleyda, y l' tercer *Lo llas blanch*, de Barcelona. Tots rebrán en cambi LO TEATRO CATALA.

—Hem tingut ocasió de véurer una preciosa medalla-anunci de'l tamanyo de una pesseta y que sembla una dobleta de cinch duros. (Ara que aquestas escassejan, alegra véurer una cosa que s' hi sembli)

Semblants medallas (se 'n han escampat moltes) anuncian las reputadas ayguas assogadas de Barambia, prop de Bilbao.

La part de grabat és obra de un catalá, D. Joseph Morató Raventós. La encunyació és feta pe'ls senyors Feu, establerts en lo carrer de la Montera, 19, en Madrid.

Nostre paysá D. Joseph Morató y Raventós, és sens dupte un de'ls primers grabadors en buyt; va estar á París y ara 's troba establert á Madrid en la plassa de la Aduana vieja, núm. 7.

Lo felicitem per son a'abat treball, com felicitem a'l propietari de las ayguas de Barambia, D. Joseph Rubau Donadeu, també catalá, qui a'l fèr publicar un anunci tan especial ha donat una proba de bon gust.

—La Memoria inserta en l' últim número de'l *Boletín del Ateneo obrero de Badalona*, dona bona mostra de la utilitat é importancia de la expressada Societat. Durant lo passat mes de Juliol han assistit á las classes que dona, 371 alumnos entre párvuls, elemental y superior.

—Lo sabi catedrátich de la facultat de medecina de aquesta ciutat, nostre estimat amich lo Dr. Pi y Sunyer, está malalt de gravetat.

De cor desitjem sigui prompte y complert lo restabliment de sa salut.

—De fixo que no viu cap regidor en lo carrer de Lacy, en Sta. Catarina, perque aqueix carrer, per lò que tóca á son empedrat está deixat de la mà de Déu y de la mirada de'l Municipi. Si no s' empedra aviat de nou, lo millor dia no s' hi podrà passar sense compre's la nou de'l coll.

Senyor municipal de la barriada: ¿no podrà donar parte—y fins *todo* si convè,—de lò que li diu l' autor de aquestas ratllas, á algú de la Casa gran?

Miri que jo hi habito en una casa d' aqueix carrer de Lacy, y si no 's reempedra aviat, tinch pór de no poder sortir de casa.

—En l' «Ateneo de Hostafranchs» (Antigua Numancia) ha inaugurat la temporada la companyia Monserrat y demá farà la segona funció posant en escena la comedia catalana *Lo joch de'ls disbarats*, desempenyada per la Srta Amigó, Sra. Cardaldas, y ls Srs. Chasseny, Rojo, Bernadó (A.), Verge, Bernadó (M.), Salas Marqués y Roig. A més posarán lo juguet catalá *La sala de rebrer*.

—Considerant que 'ls admiradors de l' insigne poeta don Frederich Soler (e. p. d.), voldrán tenir un recort de'l nies popular de'ls autors catalans, en lo próxim número posarem un cupó que permetrá obtenir ab fabulosa baratura uns facsimils ó semi-bustos de metall, de gran parescut, que constitueixen un bonich adorno de taula-escriptori.

Veji's lo número de dissapte vinent.

XARADA

A un amich que 's casa

He sabut, amich, que, vas á casarte
ab una hermosa *tot* vehina teva
y que 'us estimeu molt, y l' un y l' altre
feu molt bona parella.

Tambè m' han dit que volen regalarte
infiniat de cosas y d' objectes
y que *dos* tia ja 't té preparadas
dos ó tres calaixeras.

La séva *tres-tres* crech que vòl donarvos
un armari molt bo tot de una pessa
y l' seu cosí m' han dit que pensa darte
dos ó tres *tres-primeras*.

Tambè hi ha nna vehina molt *cinch-quinta*
que diu que 'us vòl donar una tauleta
y, si no vaig errat, una cunyada
vos darà las culleras.

Quarta-girada quant á l' llit, se conta
que de compra'l ton pare s' encarrega
cuydantse de 'ls llensols y matalassos
una germana teva.

Com jo t' aprecio molt, no vull ser menos
y lo meu regalet també vull ferte
cuydantme, per tant, de proporcionarte
un nen ó be una nena.

J. STARAMSA.

GEROGLÍFICH

LO LO

Guadalquivir...
Ebro...
Manzanares...
Besós...
Llobregat...

MEDITERRANI

JOAN COSTAS.

—Dissapte direm quin regalo tindrán los que envihin las solucions d' avuy y de 'l número próxim.

Soluciones á las cavilaciones de 'ls núms. 241 y 242

Núm. 241 —*Geroglífich*: PER LLAGOSTINS Á MAR.—*Tarjeta*: LA ROSA BLANCA, LA CREU DE LA MASIA.—*Logogrifo*: SERAFI.

Núm. 242 —*Tarjeta*: LOS AUCELLETS, LO POLISSÓN.—*Ters de sílabas*: RAMONA, MODESTA, NATALIA.

Las han enviat los Srs. Cap de Trons, Pal y Trocas, Gumersindo, Llarch y Prim, Un de Horta, Pere Sense Pò, Gordimfloy y J. Castanya Seca, que si envían las senyas de'ls seus domicilis, rebrán de franch fins á fi d' any LO TEATRO CATALA.

Tambè las ha enviat lo Sr. A Suñer; pero aquet no pót ser premiat perque ell és l' autor de'l ters de sílabas y 'sent-ne autor tè poca gracia remètrer la solució.

Imp, Pujol y Comp.^a, Tallers, 45

SANTASUSANA

Santasusana Santasusana

MAQUINAS PER CUSIR
Y PER FER MITJA

APARATOS DE PENDRER DUTXAS

Preus sens competència

Carrer de 'l Carme, 34.—Barcelona

ARXIU Y COPISTERIA

(VERS Y MÚSICA)

DE

Joseph Bonnin

Puntualitat y esmero en servir

Passatge de Madoz, núm 5, 2.ª

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums

DE

Juan Ayné

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler.

Guitarras desde 5 pesetas

La Gran Liquidacion

LA CASA QUE DA LOS MUEBLES MAS SÓLIDOS
Y BARATOS

Un mobiliario non plus ultra

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un somier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas rejilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 — Barcelona

CASAS RECOMANADAS

Magatzem de pells de **J. Pous**, Freixuras, 6.

Sastrería de teatros, de E. Vassallo Malatesta, Asalto, 14.

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.

Fotografía de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

JUAN BUSQUETS

FABRICANTE DE ANISADOS

Premiado en las Exposiciones de París y Barcelona

Gran surtido de vinos legítimos

DE JEREZ Y MÁLAGA

Despacho: **BAJA S. PEDRO, 28**

Arxiu y copisteria

DE

FRANCESC PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas rejilla, una mesa noche con marmol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de rejilla á 44 pesetas docena. Juegos de Lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 25

Sastrería de Teatros

DE

FRANCISCO TEY

Se llogan tota classe de trajos per' ópera, sarsuela, vers y disfressas

Sadurní, n.º 14, primer

Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.

Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.

La Imperial, Conde del Asalto, 25.

Sastre de teatros, Francisco Tey, Sadurní, 14, 1.º

Inmillorables anissats de A. Bestard y fills. (Santa Maria (Mallorca), se venen en las principals botillerias y colmados.